

پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - له حه‌جی مالئاوایدا ته‌وافی کرد (به دهوری که عبده‌دا) به سواری و شتریکه‌وه، ده‌ستلیدانی له روکن به‌هۆی گۆچانیکه‌وه بwoo.

له عبداللهی کوری عه‌باسه‌وه - بره‌زای خوایان لیتیت - ده‌لیت: «پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - له حه‌جی مالئاوایدا ته‌وافی کرد (به دهوری که عبده‌دا) به سواری و شتریکه‌وه، ده‌ستلیدانی له روکن (گۆشە) به‌هۆی گۆچانیکه‌وه بwoo».

[صحیح] [بوخاری و موسیم هاوران له سه‌ری]

پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - ته‌وافی کرد به دهوری که عبده‌دا له حه‌جی مالئاوایی و خه‌لکی به دهور و پشتیدا کۆبونه‌وه: هه‌ندیکیان ده‌یانویست بزانن چون ته‌واف ده‌کات، و هه‌ندیکی تر ده‌یانویست سه‌یری بکهن؛ بۆیه قهره‌باله‌غییه‌ک دروست بwoo، و چونکه پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - به بهزه‌یی و دادپه‌روهه له‌سەر پشتى و شتره‌که‌ی ته‌وافی ده‌کرد بۆ ئه‌وهی خه‌لکی هه‌مووی بییین، و گۆچانیکی پییوو که لوتكه‌که‌ی چه‌ماوه بwoo، و ده‌ستلیدانی له روکن - گۆشە - (مه‌بەست بەردە بره‌شەکه‌یه که له گۆشەی - روکنی برۆزه‌لائی که عبده‌دایه-) به‌هۆی ئەم گۆچانه‌وه بwoo (وانا: راسته‌و خۆ ده‌ستى بەر بەردە بره‌شەکه نه‌دەکه‌وت بەلکو تەنها گۆچانه‌که‌ی لیده‌دا)، و یاشان ماچی گۆچانه‌که‌ی ده‌کرد هه‌روه‌کو له گیپرانه‌وهی (مسلم) دا ھاتووه.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3025>